

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L L X I .

„Gazeta” ieșe în Mă-care di.

Abonamente pentru Anșto-Ungari:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. coștatori.
Abonamentul poștal Brașov administrațiunea, piața mare, târgul Inului Nr. 30 etajiu I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 2 fl. 60 or. Cu două în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 or. v. a. s. 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 44.

Brașov, Joi 26 Februarie (10 Martie)

1898.

Clișeurî ungurescî tocite.

Din când în când foile ungurescî aduc câte-un articol tratând despre raporturile dintre Maghiari și popórele nemaghiare și având de scop a dovedi, că cei dintâi numai la asuprire, violențare și maghiarizare forțată nu se gândesc.

Așa a scris în zilele acestea „Neues Pester Journal” un asemenea articol, îndemnat fiind, póte, de espectorările „Correspondenței Politice” din Viena, care inspirată de guvernul ungueresc a pledat în favorul ideii unității naționale maghiare.

Fóia din Peșta cere nici mai mult nici mai puțin, decât ca naționalitățile nemaghiare să sprijină statul maghiar național unitar. Bine simțind însă, că pretinde prea mult, adaugă îndată, drept liniștire, că printr-asta nu înțelege nicicum, ca acele popóre să se lapede de „insușirile rasei lor”.

Ce vré să dîcă cu asta, scim noi fórté bine. Tocmai așa de bine, cum scim și vedem, că se respectă astăzi „în cadrul legilor ungurescî” limba și cultura popórelor nemaghiare cu tótă „tradiția istorică milenară” și cu tótă legea de naționalitate modernă cu cari se fălesc astăzi Maghiarii.

Face, în orice cas, o impresiune de tot straniă, când cetim încă și astăzi într-un țiar de sémă al guvernului ungueresc, că acea lege de naționalitate, găurită și sfirticată de un șir lung de legi și ordonanțe ministeriale mai noué, ar oferi diferitelor popóre un teren larg pentru dezvoltarea culturală a gintei lor. Ar însemna a căra apă cu ciurul, decă am voi să convingem pe cei dela presa unguerescă despre contrarul. Ungurii nu vor să recunoscă adevărul, pentru-că atunci ar trebui să recunoscă ceea ce vor, că lădecă politica guvernului asupresce, violențază și tinde a maghiariza cu forța.

Incât ne privesce pe noi Românii, suntem de mult în clar cu cestiunea atinsă mai sus, despre pretinsul scut, ce ni-l oferă legile unguerescî pentru libera dezvoltare a culturii noastre. Faptele, ce se petrec dîlnic pretutindeni în țéră, apoi discusiunile ce se fac în dietă și planurile ce se coc de guvern în direcția de a împiedeca și suprima tot mai mult orice dezvoltare românească, ne arată indetul însemnăteea practică a celui „scut”.

E deci vreme pierdută de-a mai face vorbă multă acolo, unde faptele vorbesc atât de elocuent.

Povestea de atâtea-ori repetată de foile unguerescî la cea mai mică ocaziune, că cei-ce luptă în sinul popórelor nemaghiare voesc să îmbucătătescă ori să răstórne statul ungar, a ajuns să fiă deja prea mult usată, așa că nu mai póte fi de nici o trebă, n'o mai cred nici Ungurii, necum ca să mai póta avé vre-o treceie printre noi.

Faptele pot vorbi numai, și acestea dau mărturiă nu în contra luptătorilor din sinul naționalităților, ci în contra tendințelor despotice din tabăra adversarilor noștri.

Aici se tracteză de un réu vechi și înrădăcinat, și acesta nu se va puté delătura cu articuli, în cari se cer cele mai mari monstruosități dela naționalități și conducătorii lor. Decă contrarii noștri nu vor fi în stare să întreprindă ceva în adevér serios și real pentru delăturarea acestui réu, atunci fiă siguri, că prin îngâmfatele lor declamațiuni, prin articuli de diare și discursuri dietale pline de șovinism nu vor ajunge la nimic, ci vor accelera numai momentul critic, în care în cele din urmă vor trebui să se convingă, că fundamentul, pe care au clădit planurile lor estravagante, a fost numai din nisip.

Noul ministeriu austriac.

După cum am comunicat în numărul nostru de ieri, noul ministeriu austriac s'a constituit. Dăm înc'odată numele persónelor, cari stau în fruntea diferitelor resorturi:

Contele **Francisc Thun de Hohenstein**, ministru-președinte și de interne; contele **Welsersheimb** general, ministru apărării țării; cavaler **Dr. Henric Wittek** ministrul căilor ferate; **Dr. Ignatiu Ruber**, ministru de justiția; **Artur Bylandt-Rheidt** ministru de culte și instrucțiune; **br. Mihail Kast** ministru de agricultură; **Iosif Kaizl** (ceh), ministru de finanțe; **Dr. Bärnreither**, ministru de comerț; și **Adam Jedrzejowicz**, ministru polon fără portofoliu.

Înainte de formarea cabinetului s'a ținut o mare conferență, la care au luat parte toți reprezentanții marilor proprietari ai provinciilor Austriei și câți-va membri ai camerei seniorilor. După lungi consultări **Dr. Bärnreither** a fost rugat să primescă portofoliul pentru comerț, el fiind recunoscut, ca apărător al constituției, al unității statului și al intereselor germane. Conferența — se dîcă — a pretins să cêră garanții dela ministrul-președinte, și la cas când înșmnată atitudine antic constituțională, să repășescă din cabinet. **Bärnreither** s'a declarat gata a urma acestor îndrumări ale partidei sale.

Îndată după acesta contele **Thun** a fost încunoscintat despre hoaririle marilor proprietari. El a raportat apoi monarhului, care deja la 7 l. c. a. m. a scris rescriptele prea înalte despre numirea miniștrilor.

Ieri miniștri au depus jurământul.

Despre ministeriul contelui **Thun** se susține, că se va răzima pe tóte partidele politice și naționaliste moderate. „**Bohemia**”, organul progresiștilor cehi dîcă, că **Bärnreither**, ca reprezentant al marilor proprietari germani, nu póte sta alături cu profesorul **Keizl**, reprezentant al Cehilor. Părerea fóiei boeme e combătută însă din mai multe părți, dîcându-se, că contelui **Thun** nu i va fi posibil să guverneze nici contra Germanilor, nici contra Cehilor; raporturile

politice actuale din Austria pretind, ca **Thun** să stea în bune relații și cu unii și cu alții. Se speră, că noul cabinet nu se va lăsa terorizat de partidele extreme. Caracterul lui îl dá șeful său, care întrece în energie și pe **Windischgrätz** și pe **Badeni**, și pe **Gautsch**.

Interesant e un articol al țiarului „**Post**”, din Berlin, în care se reogîndeză viua îngrijire a cercurilor berlineze din cauza stărilor caotice parlamentare în Austria. În acest articol se conjură Germanii din Austria, că chiar în marele lor interes ce-l au pentru alianța centrală evropenă să întindă încă în óra ultimă mâna spre împăcare. Un deputat frances a amenințat zilele trecute imperiul german cu coalițiunea: Rusia, Franța și Austro-Ungaria. Asupra acestei fantasii, dîcă „**Post**”, putem numai ride, dér tocmai pentru-că în Germania „suntem așa de siguri de fidelitatea Austro-Ungariei și a augustului ei domnitor în ce privesce alianța”, rugăm pe Germanii Austriei de a nu despera înainte de vreme în ideea împăcării.

Țiarul „**Vossische Ztg.**” crede, că o personalitate de sine stătătoare și energică, ca contele **Thun**, nu va lăsa a se guverna, ci va guverna însa-și.

„**National Ztg.**” așteptă dela contele **Thun** o reorganizare imparțială a statului austriac.

„**Berliner Tagbltt**” dîcă, că Nemții nu pot aștepta mult bine dela contele **Thun**.

Cu privire la atitudinea Cehilor față cu noul ministeriu, se anunță, că **Dr. Kaizl**, noul ministru de finanțe, înainte de a primi acest portofoliu a solicitat și a primit telegrafic consimțământul comitetului executiv al partidei Cehilor tineri.

În cât pentru majoritatea autonomistă a Camerei din Viena, foile cehice scriu următoarele:

„Nu e nici o îndoială, la care totu-și va fi avisat contele **Thun**, se vor afla elemente, cari convinse de marea importanță a finalizării pactului cu Ungaria pentru stat ar fi gata, de a se alătura la ideia de coalițiune a contelui **Thun**. Dér întregă

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Pagini din istoria războiului slavo-turcesc.

(Narațiune, de **G. Veririgen**.)

(Urmare.)

În Petersburg **Bacalin** s'a întâlnit adeseori cu figură ca **Fedorov**; ba s'a întemplat să și converseze cu ei. Tot-déuna ómenii de felul acesta i-au făcut o deosebită impresiune. Pururea ei își descoper natura lor și vorbesc c'o naivitate neobișnuită despre orî și ce.

„Probabil, că și **Fedorov** aparține acestui soi de ómeni” își gândi **Bacalin**; însă înainte de tóte ar fi de interes să scie, ce fel de comuniune póte fi între un nihilist și între mișcarea de față? De ce merge el în Serbia? **Fedorov** are însă și ceva simpatic — trebuie dér întreat.... Ei se încurcă în vorbă. **Fedorov** de fapt era de „feliul acesta”, adecă începî imediat

să se descopere; vorbele lui surprindeau din ce în ce mai mult pe **Bacalin**.

— De un lucru mă mir! — dîcă aprindându-și țigara și aședându-se éráși pe locul strîmt. De ce **Milan**, este încă și acum tolerat?! De ce trebă este el acum? Ei, dér tot atât, totul va avé un grabnic sfîrșit... Se póte, că nici nu vom ajunge la **Belgrad**, și deja totul va fi sfîrșit...

— Ce va fi sfîrșit? întrebă **Bacalin**. — Ce? E lucru ușor de înțeles, că ce: încă o victoriă decisivă asupra lui **Kerim**, și în **Belgrad** va izbucni revoluția; Serbia — republică; **Cernaiev** — dictator pe timpul duratei războiului, apoi alegeri și apoi... nu mai sciu ce.

— Dumnezeule! dér de unde deduci d-ta tóte acestea? Despre așa ceva n'a visat încă nimeni...

— Ce, d-ta nu scii absolut nimic? întrebă în ton hotărît **Fedorov**. — Natural că în diare nu vei afla nimic despre tóte astea.

Bacalin surise involuntar. — Dér d-ta de unde scii aceste lucruri? întrebă el.

— De unde le sciu eu tóte acestea, e trebă mea. În curénd, decă vom sosi acolo, vei recunósce însu-ți, că sciu mai multe decât d-ta... Și **Fedorov** cufundându-se de nou în meditații, își suci încet o țigară.

— Așa dér, după d-ta, în **Belgrad** vom afla revoluția? întrebă **Bacalin**, c'un zîmbet sarcastic.

— Și ce-i într-asta?! — Prin urmare vecinii neasupriți ai poporului sêrbesc nu s'au dus să se lupte pentru frații săi, nici să scuture jugul turcesc, care apasă pe Slavi, ci pentru-ca să facă revoluția? Și **Cernaiev** de ce s'a dus acolo? Și voluntarii noștri pentru-ce merg acolo?

— Lucru esplicabil! De ce dracu s'ar duce pentru alt-ceva?!

— Ei, și cestiunea orientală? Slavismul și religia ortodoxă? Liberarea creștinilor...

Fedorov nu l'a lăsat să-și încheie vorba. El sări în sus nervos și cu ochii

aprinși esclamă: „Libertatea creștinilor, adecă nici a creștinilor, ci a Slavilor — asta o înțeleg... Dér asta nu înșamnă, decă lucrul de jumătate. Republică slavă, deplină libertate înăuntru și înafară: étă pentru-ce s'au rescutat Slavii și pentru-ce mergem și noi în ajutorul lor. D-ta fantasezi de religie ortodoxă! naționalitate!... fiă-ți rușine, tătucule!... Cine să se gândescă la d'al d'astea?”

— Cum, cine să se gândescă? începî **Bacalin** cu glas iritat, liniștindu-se însă din ce în ce... D-ta, așa se pare, nu veđi nimic, nu observi nimic din ceea-ce se petrece în jurul d-tale, căci altfel a-i scii, la ce se gândesc întrégă Rusia. Și eu de curénd am observat această mișcare estrordinară, care m'a răpit într'o clipită. Inima fiă-cărui sângeréză, nu se póte suferi mai departe, ca frații noștri de-un sânge și de-o credință să fiă chinuți și sfîșiați de-o rasă urgisită, coruptă și străină.... această nedreptate seculară, strigă răspătire la ceruri...

— De ce m'i spui d-ta această pre-

drăpă e gata la acesta, ea și-a desfășurat programul în proiectul de adresă și nu poate decât primi în rândurile ei elemente, care ar lua opoziția contrară cu acest program. — Comitetul executiv al dreptei se va întruni Joi. Scim, că în acest comitet sunt reprezentanți și Români bucovineni. Elementele, de care se amintesc mai sus, sunt Germanii centraliști din sinul marilor proprietari, a căror reprezentant în noul ministeriu este ministrul de comerț Baernreither.

Escese în Praga.

Duminecă și Luni a fost erăși mare mișcare pe stradele și piețele capitalei boeme. După cassarea ordinului de oprire a colorilor, studenții germani au început erăși să se preumbe cu colorile reuniunilor lor. Plebea se lua după ei. Sergenții poliției în număr mare căutau să o risipescă. Mulți se opuneau, de aci urmă mulțime de arestari. Au început acum și studenții și tinerii Cehi să umble cu colorile lor naționale cehice. Mulțimea cehică, strigând și cântând cântece naționale, a demonstrat înaintea casei germane, spargând și ferestrele ei. Miliția fu cosignată. Luni s'au repetat escesele. S'era se dice, că studenți germani au fost insultați și maltratați de mulțime. Au fost mobilizați 130 de poliști în contra mulțimei, care au fost siliți să întrebuițeze și arma, până ce li-a succedat după o oră și jumătate, să o imprăștie.

Principele Bulgariei în Viena.

De câte-va zile principele Ferdinand al Bulgariei petrece în Viena. El s'a dus acolo, ca să cerceteze pe mamă-sa principesa Clementina, care zace și acum bolnavă.

Principele Ferdinand a folosit prilejul acesta și a făcut o vizită la curte. În 7 l. c. el a fost primit de împăratul Francisc Iosif în audiență privată. Visita aceasta este considerată din o parte, ca o îmbunătățire a relațiilor politice dintre Austro-Ungaria și Bulgaria.

Monarhul n'a primit pe principele Ferdinand dela asasinarea fostului ministru-președinte bulgar Stambulov încă. De atunci o ore-care încordare s'a simțit în raporturile politice dintre monarhia și principatul dunărean.

Cercurile diplomatice din Viena atribuie cu atât mai mare însemnătate acestei vizite, cu cât situația din Orient a devenit erăși critică, și între Turcia și Bulgaria raporturile s'au înăspriț. Se crede, că Austro-Ungaria își va exercita totă influența, ca să abată Bulgaria dela un pas nesocotit.

Despre visita principelui bulgar „N. W. Tyblitt.” scrie între altele: Fără îndoială, că principele Ferdinand a aflat în Viena, că regimul actual din Sofia este considerat, ca o ingratitude față cu monarhia; dorința principelui de a-se pre-

sentă înaintea monarhului este esplicată, ca o recunoștere din partea principelui a purtării sale necorecte de până acum. Audiența de azi încheie o fasă nenorocită din istoria Bulgariei și însemnă începutul unei ere nouă pentru domnia bulgară. Datoria principelui Ferdinand este, de-a resfira neîncrederea, ce se nutria până acumă față de el.

Înainte de audiență Ferdinand a conferit mult cu contele Goluchowski. La intrarea lui în Burg și la depărtare i s'au făcut onoruri militare cuvenite unui suveran.

Asociațiunii de credit țărănesc.

Foile din Peșta aduc scirea, că ministrul de agricultură încă în decursul unei aceste va prezenta dietei proiectul de lege asupra asociațiunilor de credit țărănesc. Aceste asociațiuni vor primi ajutor dela stat și din mijloce publice se va contribui pentru formarea fondurilor de asigurare și a capitatului de gestiune. Institutul central al asociațiunilor va mai fi imputernicit a eda obligațiuni, ce se vor trage la sorți și în general se vor face diferite favoruri pentru a ridica valoarea acestor obligațiuni. Statul își rezervă dreptul de inspecțiune și conducerea superioară a institutului central va fi, se dice, încredințată unui guvernator, care va fi numit de monarh la propunerea guvernului.

SCIRILE DILEI.

— 25 Februarie v.

„Liga patrioților” în Bistrița. Nu de mult am adus scirea despre această ligă ungurească înființată în comitatul Bistrița-Năsăud. Am comunicat și programul ei, care culminează în cerința de a lucra în interesul „ideei de stat naționale maghiare”. „Bistritzer Ztg” ne spune acum, că această ligă și-a început activitatea prin înființarea unei reuniuni de femei a comitatului. Foaia sășescă admoniază pe femeile sășesci să nu între în această reuniune. Ar fi, dice, un păcat comis în contra familiei și a poporului sășesc, decât și numai o singură femeie sășă și-ar da sprijinul său unei reuniuni de femei maghiare.

Din Budapeșta i se scrie „Telegrafului Român”, că faimosul Alexics György, privat-docent de limba și literatura română la universitatea de acolo, nu are la colegiul său, decât un singur ascultător român. Afară de acesta mai ascultă nisce Ovrei.

Agentură a Asociațiunii în Tohanul vechiu. Ni-se comunică, că Dumineca trecută, 6 Martie n., s'a prezentat în Tohanul vechiu d-l medic Simeon Stoica, ca delegat din partea Despărțământului Zărnesci, pentru a constitui o agentură a Asociațiunii. Agentura s'a constituit în următorul mod: Moise Brumboiu, preot ca președinte; Nicolau Vodă, notar și Stefan Ioson, cassar.

dicația? Mergi la biserică și cetesce-o babelor! De-almintrelea scuză-mă, căci eu nu vorbesc așa, ca să te ofensez, dér mă supără când aud așa ceva. De ce se privești în juru-mi și se observ, cum gândesc cel popă, ori țeran, seu damă de lumea mare? Ce-mi pasă mie de „frații de-un sânge și o religie” — eu n'am astfel de frați; eu sunt cosmopolit, și pentru mine e prețioasă tendința Slavilor de-a funda o Republică liberă, pe temelul principiilor socialiste. Eu merg în ajutor unei astfel de cauze... am gândit, că și d-ta... Ei, dér, tătucule, asta vei recunoșce-o și d-ta în curând.

De-odată tăc. Incep să examineze bănuitor pe Bacalin. „Sunt stupid, sunt nebun!” se muștră pe sine în gându-i. „Am flecărit somnoros toate nimicurile... Scie draou, ce fel de pasere e asta. În loc de Belgrad pot să ajung cu totul alt-unde.”

Bacalin îl privia zimbind. N'a fost greu să afle cauza tăcerii lui Fedorov. De asemenea nu află lucru dificil a-l dumeri. Peste un minut conversară din nou și Fe-

dorov îi vorbi erăși cu francheta de mai înainte. Își desvoltă ideile cu patos înaintea lui Bacalin, acesta îl ascultă, fără de a-i întrerupe discursul. La stația din apropiere se despărțiră. Bacalin voi să dormă și se reîntorse în compartimentul său, unde, afară de el, nu se afla nici o persoană.

Trântit pe fotoliul môle și lung și trăgând perdeua peste lampă, încep să mediteze. „Se poate, că Fedorov nu e singur în felul său... Pote, că și acei voluntari, care au călătorit numai de curând la Belgrad, merg acolo, ca să facă revoluția... să proclame dictatura, să fondeze în Peninsula-balcanică o republică socială?! Ce stupiditate! Se poate ore acesta? Posibil, că peste o lună de zile nu vei mai întelni astfel de idei și planuri nici la Fedorov!”

Picături mari de ploie băteau în gemuri. Trenul sbura repede huruind monoton, Bacalin încep să ațipescă...

(Va urma).

Agentura, care s'a constituit în urma porinilor ivite în sinul Tohănenilor pentru înființarea unei biblioteci, s'a însărcinat de-ocamdată cu încassarea taxelor dela membrii Asociațiunii. Sub ocrotirea ei se va înființa și biblioteca proiectată.

Mișcarea socialistă. Din Nyirbatka se anunță, că la 7 l. c. 400 de socialiști au atacat casarma gendarmilor. Turburătorii au fost respinși și imprășciați.

Viếtă lungă. Ni-se scrie, că vrednicul locuitor Mihai Russu din comuna Cața, tatăl d-lui Mihail Russu, notar reg. la tribunalul din Brașov, a răposat în 4 Martie n. c. în etate de 94 ani, lăsând în urmă-i: pe soția sa Maria născ. Fogarași în etate de 82 de ani, cu care a trăit în căsătorie 65 de ani. A avut 10 copii, dintre care mai trăesc 5. 'L deplâng 22 nepoți și 30 strănepoți. Răposatul în intrégă viéta o singură dată a fost bolnav. Ura fumatul. Era forte moderat în mâncare și beutură. Era de idee, că decât omul sănătos va bea un pahar de vin curat după mâncare și nu va abusa de nimic, trebuie să o ducă până la 100 de ani. În privința morală era un esemplar. Inbia mult biserică și scôla, deși n'a avut parte de scôla, fiind născut prin anii 1804, în Paloș, sub iobăgia.

Congres jidovesc în Londra. Jidovii continuă în Londra congresul-sionist, ce l'au ținut anul trecut în Bazel. Ținta congresului este, ca Jidovii să nu formeze stat în stat, ci să înființeze o nouă țară jidovescă. — La congresul acesta se așteptă să participe 150 de reprezentanți din Anglia, Franța, Germania, Austro-Ungaria, România și din alte state europene, apoi din America. La congresul din Bazel, cum s'a constatat, o mulțime de petițiuni sosiseră din totă lumea. Din Ungaria a sosit o petiție, în care se spunea, că Jidovii din Ungaria nu vor înființarea unui stat nou jidovesc, căci și așa, ce este Ungaria, decât nu o adevărată Palestină? Petiția aceasta a făcut mare efect asupra Congresului. — Mai amintim, că în Bazel s'a fost colectat o sumă de 2 milioane funți sterlingi pentru scopuri de propagandă evrească; această sumă s'a urcat până azi la 5 milioane. Congresul din Londra nu este primit cu ochi buni de Englesi. Se vorbește, că viitorul congres se va ține la Budapeșta.

Țiare socialiste confiscate. Din Becicherecul mare se scrie, că în comuna Elemer gendarmeria a confiscat numerii mai noi ai țiarului socialist „Népszava”, care după ce au fost pe cale judecătorească confiscăți, apăruseră pentru a treia oră cu alte titule. Și în comuna Klek a fost confiscată revista socialistă „Nepolvasotár”, care de asemenea apare în Budapeșta, ca și „Népszava”.

„Pane e lavaro!” În orașul Trojna din Sicilia a izbucnit zilele acestea o revoltă sângeră. Poporul flămând și în cea mai cumplită miserie s'a răscolit asupra claselor cu avere. E un fel de mișcare socialistă. Rescuțiți din Trojna s'au dus înaintea primăriei să ceară „pane și muncă — pane e lavaro!” Consilierii orașului priviau neputincioși această demonstrație. Mii de oameni începură a striga „All'armi! All'armi!” (la arme, la arme!) și cu acest strigăt asaltară casa orașului. Câțiva poliști încercară în zadar a-i liniști. Țărănimea infuriată pătrunse în biroul primăriei, bătura și trântiră pe funcționari, un soldat a fost isbit în noroi și mereu strigau: „Pane e lavaro!” Scirea revoltei se răspândi grabnic în oraș, și gendarmeria alergă la primărie. La vederea gendarmilor poporul se infuriă și mai mult. Bombardă cu pietri gendarmeria, care descărcă armele, 5 indiviți au fost omorâți și 28 răniți greu. — Astfel de turburări s'au mai întâmplat și în alte părți ale Siciliei, și decât poporul este întrebă, că de ce se răscolă, el răspunde: „La miseria, la spaventevole miseria!” adevărat înfiorătoare miserie e cauza revoltei lor.

La prelegerea publică de Dumineca trecută au încurs următoarele suprasolviri: D-na Vlaicu, Prof. Chelariu, Ioan Săbă-

deanu, Dr. Eugen Mețian și Un Călător câte 80 cr.; Director Onițu, Sterie Stinghe, Maria B. Baiulescu, Maria Burduoiu, Surorile Wagner și Nicolae Mocanu câte 60 cr.; Victor Popescu 50 cr.; Părintele Saftu, G. Navrea, Prof. Percea, d-na Agnes Dușoiu, Ioan Dușoiu, Prof. P. Danu, I. Lengheru, Dr. I. Bunea, Prof. Vătășanu, Maria G. Stănescu, G. Bureția și Maria Bogdan câte 30 cr.

„Lume întorsă”. Sub acest titlu face „Alkotmány” următoarea constatare caracteristică: „Un articol din numărul mai nou al foiei socialiste „Népszava” a fost pe cale judecătorească confiscat. Același articol a fost publicat și de foia radicală a partidei kosuthiste „Függetlenség” fără ca autoritățile să-l fi confiscat. Va să dică ceea ce pentru foia socialistă constituie crimă, pentru foia „burgeză” nu constituie crimă. Acesta este justiția, logică, tact și minte de procuratură reg. ungurească de-a lui Banffy. Prin astfel de mijloce guvernul nu va fi nicicum capabil de-a sufoca socialismul. Din contră, asemenea procederi agită și mai mult spiritele. Chiar și în executarea legilor trebuie să fiă o logică. Acestă logică însă nu o aflăm în executarea legii privitoare la libertatea presei... Un guvern, care numai prin nedreptăți scie să se valideze, trebuie să stea pe base morale foarte slabe. Guvernul, care guvernază cu astfel de mijloce, comite o ipocrisie respingătoare, când se numesce pe sine constituțional”.

„Első magyar vasuti utasok kifosztására alakult szövetség”. Cetitorii noștri au cunoștință despre trebșorele, ce le făcea o bandă de pungași, compusă din conducători dela calea ferată, care a pungașit mai mulți pasageri pe liniile Predeal, Arad și Seghedin. Scim, că această bandă de tâlhari îmbrăcată în uniformă, a fost prinsă de poliția din Peșta și cea din Clușiu. Șeful cavalerialor pungași era conductorul reg. ung. Schweighoffer János, care avea opt tovaroși. În urma cercetărilor s'a descoperit, că această bandă de pungași ordinar se constituise în societate, avea statute și se numea „Első magyar vasuti utasok kifosztására alakult szövetség” pentru liniile Budapeșta-Predeal și Arad-Seghedin. Toți membri ei, cum se scie, au fost arestați.

Duel cu sfârșit mortal în Roma. La 6 l. c. s'a întâmplat în Roma un duel cu sfârșit mortal între deputatul italian Cavallotti și între Macola, directorul țiarului „Gazetta di Venezia”. Causa duelului a fost o polemă între țiarele „Secolo” și „Gazetta di Venezia”. Condițiunile duelului au fost foarte grele: sabiă, cu împunsături. Adversarii n'au avut decât o singură ciocnire. Cavallotti a primit o împunsătură, vârful sabiei contrarului său i-a pătruns prin gură în gât și i-a tăiat artera principală. După 10 minute Cavallotti a murit. Macola a rămas nevătămat. Cavallotti s'a născut în Milan la 1842, a luat parte la lupta Italianilor pentru libertate și deja în etate de 16 ani scria versuri revoluționare, care pe atunci făceau mare senzație în Italia. A fost și autor dramatic, lui i-se datoresce dor câte-va dintre cele mai frumoase mărgăritare ale literaturii italiene moderne, ca dramaletă într'un act „Il Cantico del Cantici” și drama „Alcibiade” — Cavallotti era unul dintre cei mai buni oratori din parlamentul italian. În timpul din urmă el deveni șeful radicalilor, sub președinția lui Crispi combătea tripla-alianță, cabinetul lui Rudini însă i sprijinia. Cavallotti era entusiast filo-român. Mórtea lui e regretată pretutindeni.

Purim. Așa se numesce o sărbătoare jidovescă, ce anul acesta cade tocmai pe mâne 10 Martie, adevă în 14 Adar jidovesc, când luna e în decrescere. Sărbătorea Purim se face în amintirea istoriei din bibliă despre Estera, de care se îndrăgise regele Haman. Ea a fost prinsă de Haman persecutorul Jidovilor, pe care însă aceștia, sâriind în ajutorul Esterei, l'au ucis. Azi, 9 Martie, Jidovii din totă lumea cetesc Megila, istoria Esterei, er mâne 10 Martie țin mare sărbătoare, în amintirea ei.

Cynematograph și Graphophon. Astăzi, în 9 Martie și mâine s'era în 10 Martie, vor fi ultimele producțiuni cu aceste ingenioase invențiuni ale lui Edison în sala cea mare a Redutei orașenești. Atragem atențiunea publicului asupra acestor interesante și instructive producțiuni. Cynematographul înfățișează fotografiile după natură, în care apar deci de persoane și fac toate mișcărilor foarte plastice, ca și când ar fi omenii vii. Asemenea se înfățișează de pildă trenul cum intră în gară și cum se urcă în el și se dau jos persoanele, corăbii cum sosesc în port, jocuri naționale colorate, omenii scăldându-se, copii jucându-se etc. Er graphophonul produce muzică, cântări și prelegeri umoristice, așa că și se pare, că auzi pe cântăreți, soliști, muzice etc. Inceputul producțiilor la 8 ore s'era.

Din Senatul român.

(Două interpelări.)

În ședința de Luni, 23 Februarie v. s'au adresat ministrului-președinte Sturza două interpelări, ce ating raporturile de vecinătate dintre România și pe care le lăsam să urmeze după raportul foilor din București:

D-l *Sefendache* își dezvoltă interpelarea sa adresată guvernului cu privire la faptul, că un gendarm ungureș a ucis pe fruntarii pe țeranul M. Preșteanu din Verșiorova.

Interpelatorul istorisește cum s'a petrecut faptul și încheie întrebând pe primul ministru ce măsuri a luat în această privință.

„Aveți un avantaj, d-le prim-ministru, spune d-l *Sefendache*, acela că diarele ungureșe vă numesc amic al Ungurilor; este regretabil, că pe altarul acestei amicitii se aduc asemenea sacrificii“.

D-l *D. Sturza* recunoște, că incidentul dela fruntarii este adevărat și spune că o comisiune mixtă este chemată pentru a judeca faptul, după cum se face între Statele vecine și în bune relațiuni.

D-l *Sefendache* cere apoi primului ministru să se ocupe cu serioșitate de acea comisiune mixtă însărcinată cu judecarea casului.

Incidentul se încheie.

D-l *Costescu Comăneanu* dezvoltă interpelarea adresată ministrului de război, cu privire la balul ofițerilor unguri, la care sunt invitați și ofițerii din garnisona Ploesci.

Interpelatorul amintescă consecințele triste pe care le-a tras presa maghiară din visita Regelui nostru la Pesta. De sigur, că și această invitațiune va fi tot atât de rău comentată și speculată de acea presă. Și ca rezultat practic, va fi împilarea și mai grozavă a fraților noștri de peste munte. De altminteri în ce moment se face această invitațiune?

Când tribunalele maghiare condamnă pe flacăii români, cari au cântat doina românească și pe acei cari au purtat panglice tricolore.

Cine ar putea se vadă în Franța un banchet între ofițerii garnisonii din Nancy și acei ai garnisonii din Strassburg?

Mai bine mărtea ar primi-o ofițerul franceș, decât să primescă să benchetuească cu inamicul său.

D-l *Costescu Comăneanu* își exprimă credința, că această invitațiune nu va fi primită.

D. *D. Sturza*: Este o absurditate ca cineva să compare starea de inamicitate dintre Franța și Germania, cu dușmănia dintre Români și Unguri.

D-l *Costescu Comăneanu*: Vă mulțumesc pentru cuvântul parlamentar!

D-l *Sturza*, răspunzând apoi la interpelare, spune, că nu vede cum amicia ofițerilor unguri cu acei Români ar fi dăunătoare intereselor țării. Nu trebuie, spune d-l *Sturza*, să mai vorbim de visita M. Sale Regelui la Pesta, decât el a făcut-o, bine a făcut.

D-l *Sefendache*: La 94 n'ai vorbit așa!

D-l *Sturza*. D-v. disidenții faceți gălăgie; v-ați frânt dela partidul liberal nu pentru principii și naționalism, ci numai pentru portofolii (aplaude în majoritate).

D-l *Sefendache*: Eu nu aspir la portofolii; am trecut în disidență, fiindcă d-v. lucrați în contră intereselor țării.

D-l *Costescu-Comăneanu* se declară nemulțumit de răspunsul d-lui prim-ministru și măhnit de atitudinea Senatului.

Incidentul se încheie.

Repriviri-memoriale.

Din Silvania, Martie 1898.

Istoria națională este unul din cele mai scumpe tesaururi pentru oricare popor, căci, cum a spus marele orator al lumii, Cicerone, ea este „magistra vieții omenesci, e martora timpurilor“. Ea ne arată trecutul bun, ca și cel funest, faptele bune, ca și cele rele; prin ea se reoglindează toate, ne resuscită faptele brutale, întocmai ca meritele bărbaților sacrificați pe toate terețele publice, ea ne dă lecțiuni, ne orientează pentru prezent și pentru viitor, cu un cuvânt ne învață și ne entuziasmează de a ne împlini chemarea, ce o avem, ca indivizi, ca națiune...

Un popor odinioară propagator al civilizațiunii în lume, poporul Italiei, așezat de divul Traian în orientul Europei, a luptat continu pentru conservarea-i proprie, a luptat pentru limbă, pentru patriă și pentru libertate, evident e d'era și comprobata și așa de înșănătoare pentru contemporani: că pe bărbații bine meritați numai posteritatea îi scie prețui și stima.

Copleșiți de atâtea elemente străine, ca al Dacilor, apoi vandalismele Mongolilor, Tătarilor, Turcilor, și apoi Maghiarilor, Nemților, Sârbilor, Slavilor etc. nu s'a putut manifesta între strănepoții și nepoții acelui mare colonizator Traian tendința de emancipare din orbia spirituală și fizică, pentru-că îi lipsea instrucțiunea, baza existenței unui popor; nu s'a putut manifesta, pentru-că națiunea română și religiunea sa greco-răsăritenă în Transilvania și părțile Ungariei au fost apăsate aproape dela creștinarea Maghiarilor, mai apăsate dela unirea celor trei națiuni privilegiate din Transilvania în contra poporului (1437), prefăcută mai târziu în contra Românilor și a confesiunii acestora, și cunoscută în legile patriei de „*Unio trium nationum*“. Această apăsare deveni potențată pe timpul luptelor confesionale ivite în biserica catolică latină, d'era mai nesuferibilă după învingerea protestantismului și proclamarea bisericii de confesiunea calvină, ca religiune domnitoare în Transilvania, sub principii de aceeași religiune calvină, cu deschilnire sub domnirea celor trei Rakoczy și sub a lui Michailă Apaffi, sub cari se făcură toate încercările de-a trage pe Români la religiunea calvină, ceea ce se vede la P. Maior, istoria bisericii Românilor, și din documentele istorice despre starea politică și ierarhică a Românilor din Transilvania de A. Tr. Laurian.

Respins dela palestra muselor, bietului Român îi mai rămăsese un singur asil: Templul Domnului, biserica în care înălțând rugăciuni la ceri pentru ertarea păcatelor asupritorilor săi, se audă cel puțin cuvântul dumnezeesc în limba sa proprie, în limba română, de a-se mai recrea barami câte-odată spiritualmente în noianul necazurilor sale.

În orașe, mai ales în cele mai mari, elementul român, ca atare, în timpurile acele de tristețe, nu a putut primi nici o instrucțiune, orî barami ore-care preluđu de instrucțiune elementară, ba foarte cu greu își putea ridica câte-o bisericuță scundă și la sate de nuele orî lodbe, apoi cu câte piederi și insulte.

Așa în anul 1858, când, ca preot tiner edificai eu o biserică nouă de piatră în Unguraș (Bálványosvár) din comitatul Solnoc-Dobéca așa d'icând numai cu o mână de poporenî, vre-o 40 de familii, dintre cari mai trăiesc vre-o 12 bătrâni încă, cari avură meritul principal de a funda parochia aceea greco-cat. în contra tuturor sfortărilor, insultelor consătenilor în număr de peste o mie suflete ev. reformate, și la vre-o 400 r. catolice.

Sărmanii mei poporenî, cu lacrimile în ochi îmi istorisai, că lemnele cioplite diua pentru clădirea bisericii și cu multă trudă duse pe del, consătenii de nem și religiune străină înnoptea le trăgeau și le aruncau într'un păreu foarte adânc, spre a le zădărnici munca. În schimbul acestor merite numitele familii avură avantajul, că nu plăteau preotului birul preotesc îndat-

tinat de-o mierză mică de cucuruz în grăunțe, ci numai diua de lucru.

Ca fiu de preot din Girolt, a lui Ioan de lângă Gherla, înrudit cu foști protopopi ai Gherlei, multe auzând, am luat dela tatăl meu și petrecând și eu mai mult în jurul Gherlei în cursul anilor cam îndelungați, la 60, mi-am câștigat autentice documente și registre referitoare la înființarea și a parochiei greco-cat. din Gherla și a unor evenimente de interes din punct de vedere statistic, pe cari vădând, că până acum până mai dibace nu le-a dat publicității, îmi permit de a-le face eu cunoscute în interesul publicului român, cari — după diua fericitului istoric Georgiu Barițiu — pentru toate timpurile ne vor fi de bun serviciu.

Românii din Gherla pe la anul 1746 aveau biserică improvizată, ce se vede din un protocol seu manuscript rău stricat, d'era autentic, în care s'au înregistrat cu numele acei binefăcătorii, ctitorii, cari au înștrăst biserica cu rechisitele necesare și cu ornate. Astfel cele șese icone mari le-a dat Radu Munteanu cu soția sa Pelagia, și alții altele... D'era, că unde și ce fel de biserică era aceea, nu s'a însemnat, ci atata se scie, că până la venirea Episcopului Ioan Pataki umblau unii dintre ei la biserica din Nicula și preotul de-acolo le și împlinea lipsele sufletesci; alții la Mintiu și la Chirău. Eram după așezarea acestui episcop umblau cu toții la curtea episcopescă, unde și-au improvizat o biserică din casele episcopesci. D'era răpaușând acești bunii episcopi, sub următorul seu Inocențiu Clain schimbându-se domeniul Gherlei, erăși au început bieții Români a se risipi, și precum se scie în acel protocol, au slujit prin surși și pe la capelele Armenilor până la anul 1739, când pe la s'erbătorea Nascerei Domnului Isus Christos, neputând suferi frigul, s'au rugat de magistrat în acele zile de s'erbători de li-s'au slujit erăși în curtea episcopescă; trecând atunci domeniul Gherlei în posesiunea Armenilor, numai cu învoire de-a plăti o tacsă de câte doi galbeni pe an i-au mai lăsat, suindu-le după doi ani și tacsă la 12 fl. și așa au plătit până la anul 1745, când punându-li-se crisma chiar lângă biserica, respective lângă curtea episcopescă, și așa fiind înfestați, i-a sfătuit magistratul de-a se muta la casele cele „Odorbireesci“, de unde nu-i vor mai molesta beutorii, nici tacsă nu li-se va cere. Așa s'au strămutat acolo la anul 1745 lângă curtea hăbășescului Bogdan.

(Va urma.)

Ioan Papiriu Pop,
protopop.

Dare de s'ema și mulțamită publică.

Brașov, 23 Febr. v. 1898.

După publicarea dării de s'ema, făcută în Nr 21 al „Gaz. Trans.“ despre venitul și suprasolvirile petrecerii din presera anului nou, arangiată de Comitetul Reuniunii fem. rom. pentru ajutorarea v'edurilor s'erece din Brașov și Săcele, s'au mai primit suprasolviri în suma de 40 fl. 31 cr., și adevă prin d'onna *Maria Belu* dela P. T.: Bița Popea și Petru Bancotescu (Brăila) câte 20 franci; Elena Filitis (București) 5 franci; Lucreția Bunea (Galați) 3 franci; Maria Șeitan (Brăila) și Paraschiva Zernovean (Turcheșiu) câte 1 fl. Ni-a mai trimis d-l Dr. Iancu Mețian (Zernesci) 2 fl. Acestor binefăcătorii le exprimăm sinceră mulțamită.

Venitul curat e deci acum: 297 fl. 28 cr.

Tot-deodată avem să mai amintim cu această ocaziune, că cei 90 franci arătați în darea de s'ema anterioară, ca p'rimiți prin d-na *Maria Popea*, au fost colectați de d-na *Eufrosina Popea* (Brăila) și apoi, că d-nii P. Tretinescu și D. Brânduși (R. Vălcii) au dat câte 5 franci fie-care.

Pentru Comitet:

Maria I. Popea,
presidentă.

Dr. I. Blaga,
secretar.

Satulung, (Săcele) 23 Febr. v.

Ca întregire a suprasolvirilor incurse ulterior în favorul „Reuniunii femeilor române pentru ajutorarea v'edurilor s'e-

race din Brașov și Săcele“ cu ocaziunea concertului din 2 Febr. a. c. înregistrăm dela d-l senator G. Ieremia din Brăila 5 fl. și dela d-l Toma Frateș paroch în Bacăfalu 3 fl., cari adaugându-se la venitul curat de 42 fl. 88 cr., dă suma de 50 fl. 88 cr.

Mulțamind și acestor onorabili și binevoitori domni,

Semnez cu stimă:

Pentru comitetul Reuniunii femeilor din Săcele

R. Verzea,
secretar.

Mulțamită publică.

Neputând mulțami în persoană tuturor binevoitorilor, cari au participat parte în persoană, parte în scris cu condolența, la îngroparea scumpului nostru fiu, îi rugăm a primi pe această cale mulțamirile noastre cele mai ferbinți.

Bistrița, 8 Martie 1898.

Alexandru Silași și soția sa.

Cugetări în timpul rasului.

— Nici un om nu trăesc din aceea, că altul scie ceva. Multe mii trăesc însă din aceea, că alții nu sciu nimic. Așa-d'era, decât se favorizează nesciunța, nu este altceva, decât o curată iubire a deapropelii și o îngrijire pentru o mare ramură de industrie.

— Fii în tot momentul pregătit de a rîde de toți omenii, căci, fi sigur, toți omenii sunt pregătiți în tot momentul a rîde de tine.

— Decă te lingusește femeia, bagă iute mâna în busunar, căci de sigur îți cere ceva. Decă însă te lingusește bărbatul, atunci iartă-l în tăcere, căci fi sigură, că seu are de gând să te înșele, seu te-a înșelat deja.

— Decă îți d'ice vre-o damă: „*Mi-ai mișcat inima*“, crede-o decă vrîi, d'era nu zidi nimic, căci pe un teren, ce se mișcă, nu e bine a zidi.

Trad. de 2 b.

DIVERSE.

Animale plângătoare. O revistă germană, ce se ocupă cu științele naturale arată într'un articol mai lung, că multe animale tocmai așa sciu să plângă, precum sciu să și rîdă. Așa de es. cănele, calul, cloșanul, măgarul, cămila, cerbul, maimuța, elefantul toate aceste animale când sufer. lacrimăză. Cimpazul plânge cu suspin ca omul, și elefantul, decă nu p'ote scăpa, de ce-i cel persecut, lacrimăză. Burton scie, că foarte de multe orî a v'edut prin deșertul Siriei cămile lacrimând.

Literatură.

„Curs complet de corespondența comercială“, de I. C. Panțu, prof. la școla com. superioară din Brașov. O carte octav mare de 17 c'ole de tipar, de tot instructivă pentru comercianți și pentru alții, cari stau în legătură de afaceri cu vre-o bancă. Are parte teoretică și practică. În ea se vorbește pe larg despre tot felul de scrisori și acte comerciale atât în afaceri de măruri, cât și în afaceri de bancă; apoi sunt tractate și lucrurile referitoare la cambii. Cu totul conține 375 de exemple practice explicate în partea teoretică și în text. Are și un registru, în care se explică termenii comerciali. Conține modele de circulare, scrisori de informațiuni, recomandățiuni și acreditive; scrisori în comerțul cu măruri, comisiune și spedițiune; cestiuni cambiale, afaceri cu efecte, monede și cupone etc. O recomandăm tuturor cari se interesază de afacerile de comerț. Se află de v'ndare la administrația „Gazetei“, la *Librăria arhidieceșană din Sibiu*, și la *N. Ciurcu în Brașov* cu prețul de 1 fl. 60 cr.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 8 Martie 1898.

Renta ung. de aur 4%	122.-
Renta de corone ung. 4%	99.55
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	119.60
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.95
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	122.10
Bonuri rurale ungare 4%	97.30
Bonuri rurale croate-slavone	97.75
Imprum. ung. cu premii	159.-
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	141.25
Renta de argint austr.	102.45
Renta de hartie austr.	102.40
Renta de aur austr.	122.95
Losuri din 1860	144.-
Actiuni de-ale Banței austro-ungar.	928.-
Actiuni de-ale Banței austr. de credit.	380.-
Actiuni de-ale Banței austr. de credit.	363.57
Napoleondori	9.53
Mărci imperiale germane	58.72 1/2
London vista	120.20
Paris vista	47.52 1/2
Rente de corone austr. 4%	102.60
Rente italiene.	45.20

Cursul pieței Brașov

Din 9 Martie 1898.

Bennota rom. Cump.	9.48	Vënd	9.50
--------------------	------	------	------

Argint rou an. Cump	9.43	Vënd.	9.45
Napoleond'ori. C mp.	9.52	Vënd.	9.54
Galbeul Cump.	5.62	Vënd.	5.65
Ruble Rusescoi Cump.	127. 1/2	Vënd.	128.-
Mărci gemane Cump.	58.50	Vënd.	58.75
Lire tirolese Cump.	10.73	Vënd.	10.78
Series. fono. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

UN SILVICULTOR român cu experiență și cu prăcsă în serviciul statului său pe vr'un domeniu particular, **pöte afla ocupațiune imediată** pe domeniile Domnului G. Gr. Cantacuzino fost președinte al senatului României.

Doritorii de a ocupa acest post să trimită pe adresa D-lui G. Gr. Cantacuzino, București, calea Victoriei Nr. 167 următoarele acte:

- a) Diploma de absolvire a unei școle speciale de agricultură.
 - b) Certificat că a servit la stat, său pe vr'un domeniu particular.
 - c) atestat de bună purtare.
 - d) știință de carte românească.
- 13-15,150.

„Incuragiați pe adevărați Industriași Români.“

— A N U N Ţ. —

Subsemnatul am onore a aduce la cunoștința onor. Public, că **am deschis în Brașov**

un atelier de croitorie bărbătească

în strada Hirscher Nr. 5 (Vis-a-vis de Teatru),

unde se confecționează costume bărbătești, după jurnale și după cerințele onor. Public.

După o prăcsă mai îndelungată făcută în străinătate și la cursul de croială dela Academia din Viena, mă pun în poziție de a corespunde toate cerințele atingătoare de această branșă, atât pentru croială bună și sigură, cât și printr'o lucrare conștiințioasă.

Prețurile cele mai moderate.

Rog pe onor. Public a mă onora cu comanda D-lor asigurându-i, că vor fi pe deplin satisfăcuți.

Cu totă stima:

GEORGE BUCA,
măestru-croitor

Brașov, strada Hirscher Nr. 5.

2.-3.169

Execuțarea promptă.

Aducem la cunoștința On. public, **că cu începutul din 1 Februarie a. c. am predat** Domnului

Adolf F. Mazanek

depositul principal al fabricii noastre de postavuri.

Rugându-ne de o cercetare numărösă.

Suntem cu totă stima:

Fabrica de postavuri din valea Timișului:
T. Bacon & Co.

Prăvălie românească în Făgăraș

Piața „Francisc Iosif“ Nr. 16.

Subsemnatul am onorul a aduce la cunoștința prea stimatului public românesc din Făgăraș, jur și din provincie, că **am deschis** aici pe piața Făgărașului o mare și bine asortată prăvălie de

Modă, manufactură, textilărie, mărfuri scurte și curente.

Cunoștințele comerciale câștigate atât în patrie cât și în străinătate, mă pun în plăcuta pozițiune de a putea servi onoratului public cele mai bune, mai nouă și mai ieftine mărfuri, pe lângă un serviciu acurat și prompt.

La dorință trimit ori unde mostre gratis și franco.

Rugând prea stimatul public pentru binevoitorul sprijin.

Cu distincă stimă:

Adrian Furcă.

156,3-4.

Numai

pe ómenii

tineri

ii interesă-ză a scii, că **Injecția Orientală** a Dr. BOITON din Paris după întrebuintarea de câte-va zile lecușește și cele mai învechite suferințe. **Oleiu Santal** și **Balsam Copaive** devine de prisos, de-órece aceste mijloce strică stomacul și nu vindecă bóla.

Prețul unei sticle BOITON Injecția 1 florin.

Deposit general pentru Ungaria:

Apoteca ZOLTAN BELA Budapesta,

V. Grosse-Kronnengasse Nr. 23. (Ecke Széchenyi-platz).

Se află în farmaciile mai mari. Depou principal: la farmacia Carl Schuster în Brașov.

Adresa pentru comanda cu posta:

Farmacia ZOLTAN Budapesta.

25-60

La cerere mostre gratis și franco.

Deschidere de Magazin.

Am onore a aduce la cunoștința P. T. public, că **am deschis în piața din loc Brașov, (Strada Hirscher Nr. 20) din 1 Februarie a. c. un**

Magazin cu mărfuri de postav, pânzărie, mărunțușuri și ștofe de căptușele sub firma mea protecolată

ADOLF F. MAZANEK

împreunat cu depositul principal a fabricii din valea Timișului a Domnilor

T. BACON & Comp.

Recomand depositul meu bogat asortat, cu ștofe **moderne de postav**, pentru haine bărbătești, costume de copii, și anume: **Loden, Kammgarn, Cheviot** din lână curată, cu garanță; **Flanele** diverse, **Strae**, și **Covore**, **Șifone** de Schrol, **pânzărie**, **pânzături**, **Oxford**, precum și toate articolele necesare pentru croitorii de dame și bărbați, cu prețurile cele mai ieftine.

Rugând on. public a sprijini întreprinderea mea, mă recomand

cu totă stima:

ADOLF F. MAZANEK
Strada Hirscher Nr. 20.

4-6.160

La cerere mostre gratis și franco.

Renomitele seminte de legumi și flori a le lui MAUTHNER

se capeta în pachete sigilate și provédute cu **marca oficială** de contravenția „Ursu“ în magazinele mai mari de Coloniale și ferării.

Firma **Edmund Mauthner** din **Budapesta**, Strada Andraszy Nr. 23 garanțază numai pentru conținutul acelor pachete cu **seminte prospete și veritabile**, care vor fi provédute cu numele **Mauthner** și cu **marca „Ursu“**, cum se vede din ilustrația alăturată.

15-17.130